

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 februari 2017 (begäran om förhandsavgörande från Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la mujer – Spanien) – Ramón Margarit Panicello mot Pilar Hernández Martínez

(Mål C-503/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Kanslichef — Begreppet ”nationell domstol” — Jurisdiktion av tvingande art — Utövande av dömande verksamhet — Oberoende — Domstolen saknar behörighet)

(2017/C 112/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ramón Margarit Panicello

Svarande: Pilar Hernández Martínez

Domslut

Europeiska unionens domstol är inte behörig att besvara de frågor som ställts av Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (kanslichefen vid domstolen med behörighet i mål som rör våld mot kvinnor i Terrassa, Spanien).

⁽¹⁾ EUT C 414, 14.12.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 februari 2017 (begäran om förhandsavgörande från rechtbank van Koophandel te Gent – Belgien) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd mot Petersime NV

(Mål C-507/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Samordning av medlemsstaternas lagstiftning — Belgisk lag om införlivande — Handelsagenturavtal — Huvudman som är etablerad i Belgien och en agent som är etablerad i Turkiet — Lagvalsklausul enligt vilken belgisk rätt ska vara tillämplig — Lag som inte kan tillämpas — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Förenlighet)

(2017/C 112/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Svarande: Petersime NV

Domslut

Rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter och avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades i Ankara den 12 september 1963 av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser genom vilka detta direktiv införlivas med den berörda medlemsstatens rättsordning, som utesluter handelsagenturavtal från bestämmelsernas tillämpningsområde i fall där handelsagenten är etablerad i Turkiet och där bedriver den verksamhet som följer av detta avtal samt huvudmannen är etablerad i nämnda medlemsstat, vilket medför att handelsagenten inte kan göra gällande de rättigheter som handelsagenter garanteras genom nämnda direktiv när ett sådant handelsagenturavtal upphör.

⁽¹⁾ EUT C 414, 14.12.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 februari 2017 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales)(Civil Division) – Förenade kungariket) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot British Film Institute

(Mål C-592/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artikel 13 A.1 n — Undantag från skatteplikt för vissa tillhandahållanden av kulturella tjänster — Direkt effekt föreligger inte — Fastställande av vilka kulturella tjänster som är undantagna från skatteplikt — Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning)

(2017/C 112/13)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: British Film Institute

Domslut

Artikel 13 A.1 n i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, vilken som föreskriver undantag för ”vissa tillhandahållanden av kulturella tjänster”, ska tolkas så, att denna bestämmelse inte har direkt effekt, vilket innebär att bestämmelsen inte, utan införlivande, direkt kan åberopas av ett offentligtorgan eller ett annat kulturellt organ som är erkänt av medlemsstaten i fråga och som tillhandahåller kulturella tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.